

на певні товари і будуть підвищені в результаті переговорів Києва із СОТ, то на загальний стан торговельного балансу це навряд чи суттєво вплине, адже проблема є не тільки у імпорті, але й тому, що експортує Україна. Якщо у структурі експорту домінують товари із низькою доданою вартістю, напівсировинні товари, якщо країна дуже залежна від імпорту, як технологічного, так і споживчого, то дуже важко сподіватися, що такого роду ініціативи призведуть до суттєвих змін у платіжному балансі. Вони можуть мати лише тимчасові наслідки, тоді як Україна потребує суттєвих структурних змін, зокрема, хоча СОТ і передбачає можливість перегляду умов для окремих країн, Україні було б варто не відходити від ліберального торговельного режиму, а шукати інші шляхи до підвищення конкурентоздатності своїх товарів.

1. Шевчук Д.О. – Ціноутворення (2008 р.) 2. Новини економіки [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.newsru.ua> 3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua> 4. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.ua> 5. Пояснювальна записка до проекту Закону України про внесення змін до Закону України “Про Митний тариф України” з метою поліпшення стану платіжного балансу України в умовах світової фінансової кризи 6. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.bbc.co.uk>

Стефанишин С.І.
студ. групи СЕ-31
Науковий керівник – к.е.н., доц. О.П. Савіцька

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ

Україна є учасницею міжнародних угод щодо торгівлі товарами, важливими для національної економіки: у 2010 р Україна приєдналася до Міжнародної угоди про зерно. Цілями цієї угоди є розширення міжнародної торгівлі зерном, стабілізація міжнародних ринків зерна в інтересах усіх членів даної угоди, зміцнення світової продовольчої безпеки та сприяння розвитку країн. Попередником Міжнародної угоди про зерно є міжнародна угода з пшениці укладена у 1993 р. Остаточної редакції ця угода зазнала у 1995р, коли вона була перейменована у Міжнародну угоду про зерно, яка складається з двох самостійних документів: Конвенції з торгівлі зерном та Конвенції з надання продовольчої допомоги [1].

У сфері торгівлі сільськогосподарською продукцією основна увага держави приділяється торгівлі зерном. Законом України «Про зерно та ринок зерна в Україні» встановлено, що забезпечення експорту та імпорту зерна в рамках зобов'язань, взятих при укладанні багатосторонніх і двосторонніх договорів у цій сфері, покладається на Державного агента із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки, який

визначається на конкурсних засадах Кабінетом Міністрів України з числа державних підприємств або господарських товариств, частка держави у статутному фонді яких становить не менше 75% [2].

З 1996р. основним суб'єктом експортно-імпортних відносин України щодо торгівлі зерном і продуктами його переробки виступала Державна акціонерна компанія «Хліб України». Саме вона відіграє роль Державного агента із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки, хоча і не має монополії на зовнішню торгівлю зерном.

Обсяг експорту зерна з України з початку року (липень 2012 – червень 2013 рр.) і станом на 28 вересня склав 5,2 млн т. [4].

Згідно з даними Міністерства аграрної політики і продовольства, Україна експортувала 2,4 млн. тонн пшениці, 1,4 млн. тонн кукурудзи і 1,2 млн. тонн ячменю. Мінагропрод і зерноторгові компанії, що працюють на внутрішньому ринку, досягли домовленості про те, що в 2012 р. з країни буде вивезено не більш ніж 4 млн. тонн пшениці, 3 млн. тонн ячменю і 12,4 млн. тонн кукурудзи [5].

Станом на 28 лютого 2012р було законтраковано 5,1 млн. тонн пшениці (4,6 млн. тонн продовольчої, 0,5 млн. тонн фуражної), 2,18 млн. тонн ячменю і 13,16 млн. тонн кукурудзи [3].

Таблиця 1

Рейтинг експортерів зерна України за 2011-2012 рр.

	Компанія	Питома вага, %
1	"Хлібінвестбуд"	13,7
2	"Нібулон"	10,1
3	"Кернел груп"	8,7
4	"Дрейфус"	7,2
5	"Топфер"	4,6
6	"Каргіл"	4,0
7	"Бунге"	3,7
8	"Серна"	3,5
9	"Нобле"	2,6
10	"Гермес-трейдинг"	1,8
	Інші	40,2
	<i>Разом, млн. тонн</i>	<i>19,8</i>

Міністерство аграрної політики і продовольства прогнозує зростання ціи на зернові культури на внутрішньому ринку України. Ціна закупівлі зерна в портах Чорного і Азовського морів зростає і в даний час становить 2050-2130 грн/т, при активному попиті на таке зерно. Орієнтовний рівень експортних ціи на зерно нового урожаю також зріс і становить від 290 до 300 дол./т, FOB. Максимальні ціи озвучуються на рівні 315 дол./т [6].

Зовнішню торгівлю зерном і продуктами його переробки віднесено до числа пріоритетних напрямків діяльності держави. Це пояснюється тим що, з одного боку – важливістю зерна та продуктів його переробки для задоволення стратегічних потреб у продовольстві, а з іншого – тим, що зернові культури виступають однією з провідних статей вітчизняного товарного експорту, частка яких після вступу України до СОТ і полегшення доступу українського зерна до закордонних ринків зросла до 9% товарного експорту.

1. Міжнародні економічні відносини. Система регулювання міжнародних економічних відносин /А.С.Філіпенко, І.Б.Бураковський та ін.. –К.:Либідь, 1994.
2. Фреклін Р. Рут, Антон Філіпенко. Міжнародна торгівля та інвестиції, - К.: Основи, 1998.
3. <http://news.finance.ua>
4. Тижневик «Аграрний тиждень».
5. <http://gazeta.ua>
6. <http://economics.unian.net>

Стоцько С.Р.
студ. групи СЕ-41
Науковий керівник – к.е.н., проф. Л.І. Чернобай

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕОБЛАШТУВАННЯ САДОВО-ГОРОДНІХ ТОВАРИСТВ В КВАРТАЛИ МАЛОПОВЕРХОВОГО СОЦІАЛЬНОГО ЖИТЛА

Існуюча проблема неефективного функціонування численних садово-городніх товариств на околицях великих мегаполісів України може бути вирішена через реалізування заходів економічного та будівельного характеру, в результаті яких відбудеться реконструйованої забудови в квартали недорогого малоповерхового соціального житла, створення комфортного, екологічного та енергоощадного житлового середовища.

За роки становлення ринкових відносин в Україні численні садово-городні товариства на околицях великих міст поступово втрачають основну функцію виробничо-відпочинкових зон. Вирощування сільськогосподарської продукції стало нерентабельним через малі об'єми і дороговизну пального, а малокомфортні дачні будиночки вже не задовольняють потреб сімей з середнім доходом. В результаті занепадають значні території, які до того ж опинилися в адміністративних межах міст і селищ, що постійно розширюються. В умовах вичерпаності вільних земель під забудову в містах та неприйнятно високих цін на новобудови в приміських зонах прилеглі численні садово-городні товариства є тим резервом, який може покращити житлові умови багатьом українським родинам [1].

Ідея переоблаштування садових будиночків в повноцінне житло не нова. Проблема сучасного, економічного і енергоощадного житла неодноразово піднімалася в публікаціях науковців: В.Ніколаєнка, Ю.Рєпіна, Середюка І.І., Гнеся І.П., Шулдан Л.О., Колодрубської О.І., Жлоби С.П., проте залишаються мало дослідженими економічні аспекти соціального житла взагалі та садово-дачної забудови зокрема.

Власники таких господарств часто-густо самотужки без відповідних архітектурно-будівельних проектів та економічних розрахунків втілюють цю ідею в життя. Реконструкція дачних будинків, влаштування водопостачання, каналізації, опалення, відновлення електромереж, прокладання нових доріг, встановлення огорож, опорядження ділянок вимагає чималих коштів. Проте, ці кошти не повинні бути більшими ніж вартість трьохкімнатного помешкання у місті. Інакше вся ця ідея не буде мати змісту. Зважаючи на вартість квадратного метра будівництва,